

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 42Ek/1861/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118399150
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Hudzík
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6118399150.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného mal. B. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX Y. XXX, zastúpený zákonným zástupcom matkou Ing. K. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX Y. XXX, právne zastúpený Špireková & Partners s.r.o., advokátskou kanceláriou, so sídlom Námestie Matice slovenskej 6, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO 47 232 811 proti povinnému Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXXX/XX, XXX XX K., právne zastúpený JUDr. Petrom Havlíkom, advokátom, Damborského 13, 949 01 Nitra, o vymoženie výživného s prísl., vedenj súdnou exekútorom Mgr. Máriou Ághovou, Exekútorský úrad Levice, Kalvínske námestie 2, 934 01 Levice, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 42Ek/1861/2018 zo dňa 19.11.2019 takto

rozhodol:

Sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 42Ek/1861/2018 zo dňa 19.11.2019 **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. V právnej veci účastníkov tunajší súd uznesením sp. zn. 42Ek/1861/2018 zo dňa 19.11.2019, ktoré vydal vyšší súdny úradník, I. výrokom exekúciu podľa § 61k ods.1 písm. a) v celom rozsahu zastavil a zároveň II. výrokom rozhodol, že oprávnený je povinný nahradiť povinnému trovy právneho zastúpenia vzniknuté v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie vo výške 43,44 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia a III. výrokom taktiež rozhodol, že oprávnený je povinný nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 36,- eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že exekúcia je vedená na vymoženie sumy zameškaného výživného za mesiac január 2019 vo výške 100,- eur, bežného výživného od 01.02.2019 mesačne vo výške 100,- eur a trov za spísanie návrhu u súdneho exekútora vo výške 19,80 eur. Oprávnený (správne malo byť uvedené povinný) návrh na zastavenie exekúcie odôvodil tým, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný 18.12.2018, pričom povinný výživné za mesiac január prostredníctvom poštového poukazu na adresu dňa 14.12.2018 zaplatil. Uvedené povinný preukázal poštovým poukazom zo dňa 14.12.2018 zaslaným zákonnej zástupkyňi oprávneného. Exekučný titul uložil povinnému povinnosť prispievať na výživu oprávneného sumou 100,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dňa 18.12.2019 (správne malo byť uvedené 18.12.2018). Súd mal v uvedenej veci za preukázané, že povinný si svoju povinnosť splnil, keď poštovým poukazom dňa 14.12.2018 zákonnej zástupkyňi oprávneného výživné za mesiac január uhradil. Mimo svoju rozhodovaciu činnosť súd uviedol, že ako vyplýva zo zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú ročné vždy na mesiac dopredu. Ak súd rozhoduje o výživnom zročnom v budúcnosti, určí zároveň posledný deň splatnosti, do ktorého je vždy v mesiaci potrebné výživné zaplatiť. Výživné sa poskytuje vopred. Jeho zmyslom je zabezpečiť oprávnenému prostriedky na živobytie v danom mesiaci. Preto pokiaľ súd zaviazal povinného hradiť výživné do 15. dňa vopred, je potrebné aby bolo výživné vždy do uvedeného dňa uhradené. V opačnom prípade nastáva situácia, v ktorej má oprávnený možnosť dôvodne podať návrh na vykonanie exekúcie. Nakoľko exekúcia bola vedená nedôvodne, súd podľa

§ 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku exekúciu zastavil. Nakoniec súd ku skutočnosti, ktorú súdu oznámil povinný dňa 12.07.2019 o tom, že exekučný titul bol zrušený súd, uviedol, že nakoľko sa exekúcia zastavila na základe skutočností, ktoré povinný uviedol v návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 28.03.2019, súd sa uvedenou skutočnosťou nezaoberal.

3. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej uviedol, že sa nestotožňuje s tvrdením exekučného súdu, že povinný svoju povinnosť splnil včas, keď poštovým poukazom dňa 14.12.2018 uhradil výživné. V zmysle uznesenia Okresného súdu Levice sp. zn. 9Pc/44/2017 zo dňa 23.04.2018, právoplatného dňa 27.05.2018 bol povinný zaviazaný prispievať na výživu oprávneného sumou 100,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám Lucie Petrákovej. V zmysle predmetného exekučného titulu mal povinný povinnosť zabezpečiť, aby výživné bolo uhradené k rukám matky vždy najneskôr do 15. dňa v mesiaci vopred, čo sa ale nestalo. Povinný opakovane v rozpore s exekučným titulom uhradza výživné oprávnenému oneskorene. Ako vyplýva z dokladu preloženého samotným povinným, tento len dňa 14.12.2018 v piatok zaslal matke oprávneného poštový poukaz na jej adresu, pričom vzhľadom na nadchádzajúci víkend (dni pracovného pokoja) jej poštový poukaz bol dodaný až dňa 18.12.2018 a to až potom ako podala návrh na exekúciu. Ako ďalej vyplýva z poštových podmienok predložených samotným povinným, tento musel vedieť, že poštový poukaz 2. triedy na adresu bude matke oprávneného doručený až na druhý pracovný deň po dni podania, avšak napriek uvedenému nezabezpečil úhradu výživného k rukám matky včas, t. j. najneskôr do 15. dňa v mesiaci. Z uvedeného je zrejmé, že povinný bol v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie v omeškaní s úhradou výživného, ktorého splatnosť bola Okresným súdom Levice vo výroku rozhodnutia o výživnom určená 15. dňom v mesiaci vopred. Určenie tohto termínu splatnosti má zmysel aj z hľadiska vykonateľnosti súdneho rozhodnutia. Uplynutím tohto dňa (15. dňa v mesiaci) splatnosti bez splnenia povinnosti sa rozhodnutie stáva vykonateľným. Exekučný súd nesprávne určil deň 14.12.2018 ako deň úhrady výživného, nakoľko v tento deň matka nemala výživné k dispozícii. Otec zaslal výživné prostredníctvom poštového poukazu v piatok na jej adresu, pričom vzhľadom na nadchádzajúci víkend (dni pracovného pokoja) jej poštový poukaz bol dodaný až dňa 18.12.2018 (bez akéhokoľvek omeškania na strane matky) a to až potom ako podala návrh na exekúciu. Otec pritom disponoval po celý čas číslom účtu matky a mohol uhrádzať výživné priamo na účet matky (napr. trvalým príkazom). Spôsob platenia výživného okrem dispozície, že výživné má byť platené k rukám matky oprávnenej v exekučnom titule, nie je osobitne určený. Pokiaľ sa povinný rozhodol uhrádzať výživné poštovým poukazom, mal zabezpečiť aby financie boli k dispozícii oprávnenému najneskôr k 15. dňu v mesiaci vopred.

4. Ďalej oprávnený uviedol, že z dokladov predložených samotným povinným vyplýva, že za mesiac február zaslal matke oprávneného poštový poukaz až 16.01.2019, pričom k úhrade došlo až 18.01.2019 (oneskorene), za mesiac marec až 16.02.2019 pričom k úhrade došlo až 18.02.2019 a za mesiac apríl dokonca zaslal poštový poukaz až 18.03.2019, pričom k úhrade došlo až 20.03.2019. Je teda jednoznačné, že povinný v rozpore s exekučným titulom uhrádzal výživné opakovane oneskorene, pričom povinný ani v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie nemal uhradené výživné za mesiac apríl. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má oprávnený zato, že v konaní nestala žiadna okolnosť, ktorá by viedla k zániku vymáhaného nároku. Povinný od začatia exekúcie neprejavil žiaden záujem k náprave jeho konania a uhrádzal výživné neustále po jeho splatnosti, čo je v rozpore s rozhodnutím súdu. Exekučný súd o zastavení exekúcie rozhoduje v sporných prípadoch, ktoré prináleží posúdiť výlučne súdu a nie iba poverenému súdnemu exekútorovi. Ustanovenie § 61k (zastavenie exekúcie súdom) upravuje tie najvšeobecnejšie formulované dôvody pre zastavenie exekúcie. Je pravdou, že súd musí exekúciu zastaviť aj v prípade, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku (§ 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku) napr. splnenie dlhu, avšak musí ísť o splnenie dlhu, ktoré nastalo po vydaní exekučného titulu a mimo rámca vykonávania exekúcie, t. j. ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Ak dôjde k splneniu (čo i len v časti) po podaní návrhu na vykonanie exekúcie, návrh bol podaný dôvodne a teda nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa ust. § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku (a to ani v časti). Na základe zistených skutočností mal exekučný súd konštatovať, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je nedôvodný. Povinný nepreukázal, že by nastal niektorý z dôvodov, pre ktorý je možné exekúciu zastaviť. Skutočnosti uvádzané povinným súd nemal pokladať za relevantné pre posudzovanie začatej exekúcie. Návrh na vykonanie exekúcie bol podaný oprávneným dôvodne. Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti oprávnený žiadal tunajší súd, aby ako súd prvej inštancie rozhodol o sťažnosti voči uzneseniu sp. zn. 42Ek/1861/2018 zo dňa 19.11.2019 tak, že napadnuté uznesenie zruší alebo zmení tak, že návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietne.

5. K sťažnosti oprávneného podal vyjadrenie i povinný prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Vo vyjadrení uviedol, že oprávnený tvrdí, že v čase podania návrhu na exekúciu, t. j. dňa 18.12.2018 povinný nemal uhradené výživné, pričom oprávnený vzápätí potvrdzuje úhradu výživného toho istého dňa, avšak podľa tvrdenia oprávneného až po podaní návrhu na exekúciu. Predmetné tvrdenie však žiadnym dôkazom nepreukazuje, pričom sám oprávnený potvrdzuje skutočnosť tvrdenú povinným v návrhu na zastavenie exekúcie, a to že v čase podania návrhu na exekúciu povinný uhradil výživné v zmysle exekučného titulu rozhodnutia Okresného súdu Levice č. k. 6Pc/44/2017-148 zo dňa 23.4.2018 v plnom rozsahu. Povinný mal v plnom rozsahu splnené nároky vyplývajúce z exekučného titulu a predmetná exekúcia bola voči nemu nedôvodná a exekučný súd správne rozhodol o jej zastavení. V plnom rozsahu sa stotožňuje s právnym názorom exekučného súdu uvedeným v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ktoré považuje za vecne správny. Opätovne poukazuje aj na skutočnosť, že exekučný titul bol zrušený. Oprávnený v sťažnosti poukazuje na skutkové okolnosti úhrad výživného, ktoré nastali až po podaní návrhu na exekúciu, ktorý bol podaný nedôvodne. Na základe uvedených skutočností povinný navrhol, aby súd prvej inštancie zamietol sťažnosť oprávneného ako nedôvodnú.

6. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

8. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

9. Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

11. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

12. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná. Súd v rozhodnutí vydanom vyšším súdnym úradníkom v dostatočnom rozsahu zistil procesný stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý dostatočným spôsobom právne odôvodnil a sudca sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Exekučný súd musí skonštatovať a opätovne zdôrazniť, že začatie exekúcie môže exekučný súd považovať za dôvodné iba vtedy, ak dlh alebo jeho časť vyplývajúci z exekučného titulu ku dňu začatia exekučného konania existuje. Existencia dlhu však zo strany oprávneného nebola preukázaná. Preukázanie existencie omeškania s plnením nie je postačujúce ak do začatia exekúcie dlh povinný uhradí. Exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie totiž skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie a pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie.

14. Odhliadnuc od tejto skutočnosti a tohto dôvodu zastavenia, exekučný súd chce zdôrazniť aj iný dôvod zastavenia exekúcie, ktorý nechal vyšší súdny úradník bez povšimnutia, a to dôvod, že exekučný titul, ktorý je podkladom v tomto exekučnom konaní, t. j. uznesenie Okresného súdu Levice č. k.

6Pc/44/2017-148 zo dňa 23.4.2018 bol vydaním rozhodnutia vo veci samej rozsudkom Okresného súdu Levice č. k. 6Pc/44/2017-686 zo dňa 24.04.2019 zrušený. Existencia riadneho exekučného titulu je nevyhnutnou podmienkou každej exekúcie a súd bez neho nemôže v exekúcii ďalej pokračovať. Aj keď tento dôvod vznikol po začatí exekučného konania a nemal vplyv na posúdenie dôvodnosti exekúcie a v tejto súvislosti i pre posúdenie náhrady trov exekúcie, bol však relevantným v čase rozhodovania o návrhu na zastavenie. V zmysle ustálenej judikatúry exekučný súd k spôsobilosti exekučného titulu pristupuje ex offo a taktiež pri každom rozhodovaní musí súd v zmysle § 217 Civilného sporového poriadku vychádzať z rozhodujúceho stavu ku dňu rozhodnutia. Uvedený princíp platí v zmysle § 200 Exekučného poriadku i pre exekučné konanie.

15. Keďže však povinný nepodal sťažnosť voči uzneseniu a exekučný súd nemôže bez potrebného úkonu účastníka meniť výrok súdu, ponechal prvý výrok napadnutého uznesenia bez zmeny a rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia a sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 42Ek/1861/2018 zo dňa 19.11.2019 zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.